

Pròleg

Si algú, a estes hores, dubtara
que "l'ocasió fa el pecat"
voría tal fet provat
pel ^{bren}llibret que ellig ara.
Molts, "no tenien de cera"
el vent de la poesia;
però de sobte, un bon dia,
per el llibret del "sector"
~~la~~ ~~la~~ nusa ~~de l'autor~~ ^{donc} ^{picor}
~~de~~ ^{de} versos... "d'artesania".

El poeta me, latent,
se porter diu cedescú,
trobà el portell oportú
per a mostrar-se e la feut.
"Qui fa un castell ne fa cent,"
i aixina, ja amb el veri
del vers mogut pel destí
el vin plural de la sang,
l'home sent batre son sang
~~lesat per~~
el bes d'un alè diví.

Lo matemà que una oneta
 no es prou per a fer estiu,
 fer un verset no es matemà
~~però~~ que justifiqui un poeta.
 Però un llibret que interpreta
 la veu de la soledat,
 ja és un signe declarat
 de malaltia del cor:
 La pumpe guarda la flor;
 l'home, el poeta amagat.
 La sentimental garbera
 que forma el present llibret
 publica l'últim secret
 de llavor fèrtil i vera.
 Collita castellsuera
 dels ulls, l'afecte i l'humor,
 és l'homenatge millor
 que un bon fill pot oferir....
 i un perot pot dedicar
 als fills, en prova d'amor.

Pròleg

Si algú, a estes hores, dubtara
que "l'ocasió fa el pecat"
veuria tal fet provat
pel llibret que llegeis ara.
Molts "no ^{tenien} trobaren de cara"
el vent de la poesia;
però de sobte, un bon dia,
per al llibret del sector,
bufà la musa millor
inflant veles ... i fent via.

El poeta que, latent,
sol portar dins cadascú,
trobà el portell oportú
per a mostrar-se a la gent.
"Qui fa un cistell ne fa cent",
i així, ja amb el verí
del vers mogut pel destí

^{el rol plural}
a les cequies de la sang,
l'home sent batre son sang
^{heret per l'}
(al bes d'un) elè divi.

Lo mateis que una oroneta
no és prou per a fer estiu,
fer un verset no és motiu
que justifique un poeta.

Però un llibret que interpreta
la veu de la soledat,
ja és un signe declarat
de malaltia del cor:

la punxa guarda la flor;
l'home, el poeta amagat.

La sentimental garbana
que forma el present llibret,
publica l'intim secret
de llavor fèrtil i vera.

Collita castellonera
dels ulls, l'efecte i l'humor,
és l'homenatge millor
que ~~el prople~~ ^{un bon fill} es pot oferir...
i un parot pot dedicar
els fills, en prova d'amor.